

OBSAH

Úvod	9
1. Z historie a současnosti české onomastiky	17
1.1 Toponymie jako historický pramen ke zkoumání dějin osídlení českých zemí (příspěvek k dějinám metodologie české onomastiky) . . .	17
1.2 Onomastika na českých univerzitách – minulost, přítomnost a perspektivy	23
2. Uliční názvosloví a společenské faktory	29
3. Vzájemné vztahy mezi onomistikou a dialektologií	35
3.1 Důvody sepětí onomastiky a dialektologie	35
3.2 Jazykovězeměpisná metoda a její užití v onomastice a v dialektologii	36
3.3 Využití vlastních jmen v dialektologii	40
3.4 Možnosti a problémy využití synchronního anoikonymického materiálu	43
3.5 Konkrétní příklady teritoriální a nářeční vázanosti apelativ anoikonym na území Čech	48
3.5.1 <i>Příklad 1 – obecná a vlastní jména označující bělidlo</i>	48
3.5.2 <i>Příklad 2 – obecná a vlastní jména označující pozemek ležící dočasně ladem</i>	54
4. Ke konkurenčním vztahům v českém anoikonymickém systému (na příkladě dvou anoikonymických strukturálních modelů)	63
4.1 Dosavadní stav a východiska dalšího zkoumání	63
4.2 Vznik anoikonym zkoumaných typů	65

4.3 Vývoj jmen a proměnlivost jejich forem	70
4.4 Předložkové prefixy užité při tvoření anoikonym a jejich frekvence	74
4.5 Relační objekty motivující vznik anoikonym a užité lexikální báze	82
5. Onymická derivace a její role při vzniku českých anoikonym	97
6. Exonyma a cizí zeměpisná jména v češtině	101
6.1 Přístupy ke zkoumání exonym	101
6.2 Historie vzniku termínu exonymum a jeho obsahová náplň	102
6.3 Způsoby klasifikace exonym	104
<i>6.3.1 Dělení exonym podle původu</i>	105
<i>6.3.2 Typy exonym podle frekvence výskytu v čase</i>	105
<i>6.3.3 Klasifikace exonym z jazykového hlediska</i>	106
6.4 Vývojové etapy české exonymie a její současný stav	114
6.5 Standardizace zeměpisných jmen, postoj k užívání exonym a jejich budoucnost	120
Zusammenfassung	124
Summary	128
Résumé	132
Резюме	136
Mapové přílohy	141
Seznam použité literatury	149